

Ein fyri allar og allir fyri ein

Landsdystur: Soleiðis stóðu føroysku leikararnir seg í seinasta EM-undankappingardystinum á hesum sinni.

1. Jens Martin Knudsen, GÍ 47/0: Var fyrsti ferð síðani fyrsta dystin í hesi EM undankappingini tikin framum hin málverjan. Hevði nógv minni at gera - triggjar bjargingar - enn hann ofta áður hevur havt. Merkisvert var, at útsparkini vóru nógv betri, enn tey áður hava verið. Fyr í 2. hálvleiki eina ferð skeivur av innleggi úr vinstri og fekk eitt púra óneyðugt gult kort fyri at brúka seg.

2. Óli Johannesen, AGF, 43/1: Spældi við sama myndugleika, sum hann hevur gjørt. Blokeraði fyrri nógvum innlegum og var í 2. hálvleiki, umframt í deydólsstøðum, onkra ferðina við í uppspælinum langt frammi á vøllum. Spældi eina ferð Julian Johnsson, sum í trongari

stöðu, ikki fekk fatur á, og tá var tætt við, at vandi spurdist burturúr.

3. Jens Kristian Hansen, B36, 31/2: Stórur myndugleika í verjuspælinum, kom ofta upp á tvørs, og var tryggur í avspælinum. Lut-tók ikki so nógv í framrættaða spælinum, sum hann hevur gjørt á heimavølli fyrr í summar, men var eina ferð - eftir eitt tvey samanspel - um reppið at koma ígjøgnum.

4. Pól Thorsteinsson, B36, 19/0: Eftir at hava verið í vinstri borði, miðverjuni og á miðvøllum var hann aftur á vongverjanum í høgru, har hann trívst best. Fyrstu lutuna var hann einsamallur og varð tiskil yvirspældur onkra ferðina, men var sjálvur sannførandi, inntil hann á tíma-

slagnum fyrri fyrstu ferð á landsliðnum sá reytt.

5. Hans Fróði Hansen, HB, 11/1: Sannførandi í luftspælinum og avgjörur í taklingunum, samstundis sum hann var tryggur í avspælinum. Valdi oftast lættastu og harvið skilabestu loysnina, men royndi onkra ferðina í 2. hálvleiki við longum sendingum.

6. Sámál Joensen, GÍ, 13/0: Stríddist á miðvøllum, har hann var annar av bylgjubrótarunum. Fekk fatur á einari rúgvu av bóltum, og sjálvur ein bólt fæleikin kundi verið betri, so var avspælið sum oftast einfalt og harvið skilagt.

7. Henning Jarnskor, GÍ, 31/2: Avrikið vísti, at valið hjá venjaranum á vinstri vongverja var skilagt. Hóast hann beinanveg-

in fekk gult kort og harvið hevði hótanina um útvising hangandi yvir sær mest sum alla tíðina, so staðfesti avrikið, at Henning framvegis eigur at verða roknaður millum upplögdu evnini til pláss millum teir fyrstu ellivu. Síðstu lutuna trýstu kekkarnir nógv á ódnina hjá GÍ manninum, og tí var tað náttúrligt, at ein ómóður maður kom á hetta plássið.

8. Julian Johnsson, Sogndal, 30/1: Vann eina rúgvu av nærdystum og var sannførandi í høvudspælinum. Onkra ferðina kundi bóltfæleikin havt verið betri, men tað var merkisvert, at tað ofta var Julian, sum stakk bóltarnar fram í vinstri til Toda. Eftir litið sannførandi avrikið móti Litava var tað týðningarmikið hjá Julian at staðfesta,

at hann eigur rættin til eitt miðvallarpláss, og tað gjørdi hann so rudduliga.

9. Allan Mørkøre, HB, 46/1: Var hesa ferð á miðvøllum fyrsta tíman, men tá Pól Thorsteinsson var rikin av vølli, fór Allan aftur á vongverjan í høgru. Vann nógvur nærdystir, og tað var merkisvert, at hann ofta megnaði at sneiða seg burturúr trongum og at flyta spælið í okir, har tað var minni fólk.

10. Todi Jónsson, FCK, 37/8: Var besti maður á vølli, og so ber ikki til at leggja so nógv afturat. Men tað var spell, at góði bóltfæleikin, skjótleikin og ágrýtni ikki fóru eitt ella fleiri mál við sær, tí móguleikarnir vóru til tað.

11. John Petersen, B36, 22/2: Bóltfæleikin og evn-

ini at verja bóltin gjørdi, at hann var hollur, tá tað frammi á vøllum var neyðugt at varðveita bóltin, meðan tað varð biðað eftir, at viðspælararnir skuldi koma longri fram. Var sera hegnigur, tá hann úr høgru legði innfyri til Toda, sum stútaði á málverjan.

18. Rógvi Jacobsen, KÍ, 2/0: Avloysti John Petersen síðstu 20 minuttirnar. Tað var týðuligt, at bóltfæleikin og spælskili vóru í lagi og vann onkrar høgur bóltar. Hesa lutuna vóru fyrirtreymar til framrættaða partin ikki so góðar, tí føroyingar vóru farnir at móðast, tá Rógvi kom inn.

13. Óssur Hansen, B36, 35/1: Spældi bara evarsku litlu lutuna, tá hann loysti Henning Jarnskor av.

12. Úni Arge, HB, 27/5, 14. Jákup á Borg, B36, 8/0, 15. Heðin á Lakjuni, KÍ, 2/0, 16. Jákup Mikkelsen, Herfølge, 13/0 og 17. Bartal Eliassen, GÍ, 2/0, komu ikki á vøllin. **jh**

Kekkararnir á pínu-bonkinum

Landsdystur: Í eina góða løtu hóttu áskoðararnir við at fara til hús, tí tað vóru føroyingarnir og ikki kekkarnir, sum spældu seg til størstu móguleikarnar

Tað er bæði synd og skomm, at fót bóltshugaðu føroyingarnir heima á landi ikki vóru eynavittin til tað, sum gekk fyri seg á tætt pakkaða Sparta Prag vøllum leygarkvöldið.

Oll setur vóru mannað - og í nokrum førum vóru fleiri atgongumerki seld til sama plássið! - og tað var lagt upp til, at heimaliðið skuldi staðfesta glæsiliða avrikið í hesi undankappingini. Tað skuldi gerast við einum sigri, og tað varð roknað við, at hann fór at vera stórur. 5-0 var skotið hjá hýrúvognsforaranum, og hann mundi umboða miðal kekkarn.

Í hálvan annan tíma var væl skipað upphiting kring vøllin, og longu tá teir komu á vøllin at hita upp, kundu føroysku spælararnir so dyggiliga, at teir vóru á úti-vølli.

Tá stríðið var lokið, var stórunin kring vøllin so rómur, sum tá sjáldan ert eynavittin til. Føroysku spælararnir fóru í sínum lagi til sínar áskoðarar at takka teimum fyri stúðlin, og kekkisku spælararnir runnu kring allan vøllin í tað mesta av einum hálvum tíma og takkaðu sínum viðhaldsfólki, meðan sangur og tónleikur rungaði og hárskapur og fyllskapur vóru býir í Russland! fyri kátu og frýntliga kekkarnar, sum týðuliga sólaðu sær í frælsinum, teir hesi síðstu tiggju árin hava havt.

Gongdin

Føroyingarnir eru eingir ársangar í altjóða fót bólti longur, og tað sást á avrikunum. Venjarin hevði lagt teimum eina við at spæla og ikki at sparka. Føroyingarnir kapprunu ikki við mótstøðumennin og í sambandi við deydólsstøðurnar brúktu teir alla ta tíð, sum dómarin leyvdi.

Kekkararnir royndu at skriva ferðina upp, Liverpool stjórnuar Patrik Berger og Vladimir Smicer stóðu fyrri tí konstruktiva, í høgru var tað setningurin hjá Karel Poborský úr Benfica at bróta ígjøgnum, og í vinstri hevði liðformaðurin Jiri Nemec somu uppgávuna.

Hetta eru alt heimsnøvn, og tá vit siga, at tað vóru Henning Jarnskor úr GÍ og Pól Thorsteinsson úr B36, sum skuldu byrgja fyrri í borðunum, meðan Sámál Joensen, Allan Mørkøre og Julian Johnsson á miðvøllum skuldu kroysta mótstøðumennin til einfaldu loysnirnar, so ljóðar tað ikki av nógvum í hægstu fót bóltsverðini.

Men sannleikin er, at føroyingarnir stóðu seg óvanliga væl, og tá miðverjan var eins sannførandi, sum hon so at siga hvørja ferð hevur verið, samstundis sum John Petersen og serliga Todi Jónsson vóru so væl upplagdir frammi á vøllum og megnaðu so nógv einsamallir, sum sjáldan áður, so setti hetta stórur kvøkk í

kekksku spælararnar og viðhaldsfólkin.

Rópin gjørdust í 2. hálvleiki til hótanir um, at áskoðararnir ætlaðu sær til hús, um teir ikki fingi meiri fyri pengarnar. Kekkararnir royndu eftir steðgin at seta ferðina upp og at skifta langt millum síðurnar, men luftin fór skjótt úr teimum. Í síðstu løtu eydnaðist at ókja um leiðsluna til 2-0, so var misnøgdin hjá áskoðarunum burtur.

Verjuparturin

At Henning Jarnskor hevði so gott tak á Poborský tók fullkomuliga broddin úr høgru áløpssíðuni hjá kekkum. Teir royndu at lokka Pól Thorsteinsson langt fram, og serliga fyrra partin av 1. hálvleiki komu teir fleiri ferðir ígjøgnum í vinstri, men føroysku miðverjarnir vóru so at siga hvørja ferð fyrstir á innlegunum, sum vórðu blokerað út til hómala ella stútað burtur av Óla, Jens Kristiani og Hans Fróða, ið vóru sera sannførandi.

Hetta hevði alt við sær, at mótstøðumennin royndu at taga miðverjuna sundur við eitt tvey samanspel og yvirflappingum fram eftir miðásinum, men tað eydnaðist heldur ikki, og sannleikin er, at sjálvur um teir á heimaliðinum høvdu bóltin nógv størsta partin av tíðini, so hevði Jens Martin Knudsen í sínum 47. altjóða skrásetta landsdysti nógv minni

at gera, enn hann hevur havt í flestu av hinum dystunum.

Fáir kekkiskir móguleikar

A pappirinum eru umframt tey bæði málini triggjar royndir móti málinum hjá Jens Martini. Føroyski málverjin refleksbjargaði við fótinum, tá lumpisligt frispark úr høgru sigldi om-anfyri allar í brosteiginum og móti handara stólpunum, og hann bjargaði dyst undir tvørtrenum, tá Berger úr 32 metrum sendi frispark, sum tók ryggin á Allani Mørkøre. Hetta var í 1. hálvleiki, og í seinna umfarinum var føroyski málverjin bara eina ferð hótur.

Fyrra málið, sum kom í 11. minutt, var óheppið, meðan tap seinna var væl spælt. Í fyrra fornum tók skotroynd langt úti frá ein verjuspælarar og stökk til Jan Koller, ið hevði Hans Fróða tætt at sær. Men ólukkuði gleið HB maðurin eitt sindur, og úr 15 metrum eitt vet til tinstu tók í handara stólpun, áðrenn bólturin fór um strikuna.

Í seinna fornum eydnaðist tað Poborský at bróta ígjøgnum í høgru, av baklinjuni og tiggju metrar úr stólpunum lyfti hann til handara stólpun, har inn-skifti Pavel Verbí stútaði í tóma málið.

Framrættaða spælið

Føroyingarnir høvdu inntil fyrra málið kom ikki spælt framrættað, men teir royndu at hava bóltin afturi á vøllum, og tá 1. hálvleiki var hálvrunnin, fór ferðin so mikið niður, at okkara menn komu upp í part, og teir vóru við inntil eina løtu eftir at útvisingarnar høvdu verið. At tað síðsta hálva tíman vóru tiggju móti tiggju var kekkunum til fyrirrunar.

Mótsatt so mangari aðrir ferðir, so eydnaðist tað hesa ferð at flyta føroyska

samanspelð fram á vøllin, áløpsmenninir fingi nógvur neyvar sendingar frá miðvallarunum, og tá Todi og John eisini megnaðu at útina nógv einsamallir, var tað heilt stuttligt.

Upplagdu móguleikarnir

Serliga Todi Jónsson var væl upplagdur og vandamikil. Tjúgu minuttir vóru farnir, tá John sendi hann avstað í vinstri, og royndin úr fjúrtan metrum streyk framvið handara stólpunum.

Kekkararnir, sum skiftust um mest vandamikla føroyska spælarar, vóru í dyrtastu neyð av FCK áløpsmanninum, sum í sínum lagi megnaði at sneiða ein og tveir av sær ella at fáa frispark næstan hvørja ferð, hann hevði bóltin. Mótstøðumenninir vóru hepnir bara at fáa eitt gult kort, og tá Todi í 33. minutt varð feldur seyttan metrar úr málinum og mitt fyri, var upplagt at kortið í hussu so er var gult. Tíverri rakti frisparkroyndin hjá Óla Johannesen í mangargöðin.

Óg móguleikarnir vóru

fleiri. Julian Johnsson stútaði eitt av mongu frisparkunum frá Henningi Jarnskor úr vinstri á málverjan, John Petersen spældi snilt úr høgru, og Todi stútaði úr fimmm metrum á málverjan, og seks minuttir inn í 2. hálvleik tók dúkkandi skotroynd úr átjan metrum tvørtreidd, eftir at málverjin hevði fingið ein fingur á bóltin.

Kekkiska miðverjan gjørdist alt meiri ótrygg, og sjei minuttir fyri dystarlok áttu teir at havt verið sektaðir, tá Todi Jónsson kom ímillum málverjan og ein verjuspælarar, sum nært beinin á føroyska áløpsmanninum, ið fór um koll. Dómarin tagði, og ein minutt seinni lá bólturin í føroyska málinum. Føroyingar høvdu enn eina ferð tapt heidurliga. Næsthegst styrkismetta liðið í heiminum hevði vunnið 2-0, men bæði spælararnir og áskoðararnir høvdu verið á pínubeinkinum longri enn teir høvdu briggjað seg um, og tað høvdu føroyingarnir stórur heidur av. **jh**